

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 141/19
V Luxemburgu 12. novembra 2019

Rozsudok vo veci C-233/18
Haqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Žiadateľ o medzinárodnú ochranu vinný zo závažného porušenia vnútorného poriadku pobytového centra, v ktorom je ubytovaný, alebo z obzvlášť násilného správania nemôže byť potrestaný odňatím materiálnych podmienok prijímania, ktoré sa týkajú ubytovania, stravy alebo oblečenia

V rozsudku Haqbin (C-233/18), vydanom 12. novembra 2019, sa veľká komora Súdneho dvora po prvýkrát vyjadrila k rozsahu práva poskytnutého článkom 20 ods. 4 smernice 2013/33¹ členským štátom určiť sankcie uplatniteľné v prípade, že je žiadateľ o medzinárodnú ochranu vinný zo závažného porušenia vnútorného poriadku pobytového centra, v ktorom je ubytovaný, alebo z obzvlášť násilného správania. Súdny dvor rozhodol, že toto ustanovenie v spojení s článkom 1 Charty základných práv Európskej únie neumožňuje členským štátom ukladať v týchto prípadoch sankciu spočívajúcu v tom, že sa odnímu, hoci aj dočasne, materiálne podmienky prijímania žiadateľa, ktoré sa týkajú ubytovania, stravy alebo oblečenia.

Pán Haqbin je afganský štátny príslušník, ktorý prišiel do Belgicka ako maloletý bez sprievodu. Po tom, čo podal žiadosť o medzinárodnú ochranu, bol prijatý do prijímacieho centra. V tomto centre sa podieľal na násilnostiach medzi jeho obyvateľmi rôzneho etnického pôvodu. Po týchto udalostiach riaditeľ prijímacieho centra rozhodol, že ho vylúči z poberania materiálnej pomoci v prijímacom zariadení na dobu pätnástich dní. Počas tohto obdobia vylúčenia trávil pán Haqbin podľa svojich vyjadrení noci v parku v Bruseli a u priateľov.

Za týchto okolností sa vnútroštátny súd, ktorý prejednáva odvolanie pána Haqbina proti prvostupňovému rozsudku, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba proti rozhodnutiu o vylúčení, pýta Súdneho dvora, či majú belgické orgány možnosť odňať alebo obmedziť materiálne podmienky prijímania žiadateľa o medzinárodnú ochranu v situácii pána Haqbina. Okrem toho vzhľadom na osobitnú situáciu tejto osoby vznikla otázka, za akých podmienok takúto sankciu možno uložiť maloletému bez sprievodu.

Súdny dvor najprv spresnil, že sankcie uvedené v článku 20 ods. 4 smernice 2013/33 sa v zásade môžu týkať materiálnych podmienok prijímania. Takéto sankcie však musia byť v súlade s článkom 20 ods. 5 tej istej smernice objektívne, nestranné, odôvodnené a primerané k osobitnej situácii žiadateľa a za každých okolností musia chrániť jeho dôstojnú životnú úroveň.

Odňatie, i keď len dočasné, všetkých materiálnych podmienok prijímania alebo materiálnych podmienok prijímania týkajúcich sa ubytovania, stravy alebo oblečenia je nezlučiteľné s povinnosťou zabezpečiť žiadateľovi dôstojnú životnú úroveň. Takáto sankcia ho totiž zbavuje možnosti uspokojiť svoje najzákladnejšie potreby. Okrem toho porušuje požiadavku proporcionality.

Súdny dvor dodal, že členské štáty majú povinnosť zabezpečiť trvale a bez prerušenia dôstojnú životnú úroveň a orgány zodpovedné za prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu musia

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 96).

zabezpečiť na základe právnej úpravy a na svoju vlastnú zodpovednosť prístup k podmienkam prijímania, ktoré môžu zabezpečiť takúto životnú úroveň. Nemôžu sa teda obmedziť, ako to mali v úmysle príslušné belgické príslušné orgány, na to, že odovzdajú vylúčenému žiadateľovi zoznam súkromných zariadení pre bezdomovcov, ktoré by ho mohli prijať.

Pokiaľ ide o sankciu spočívajúcu v obmedzení materiálnych podmienok prijímania, akou je odňatie alebo obmedzenie denných dávok, Súdny dvor spresnil, že príslušným orgánom prislúcha, aby za každých okolností zabezpečili, aby takáto sankcia bola vzhľadom na osobitnú situáciu žiadateľa, ako aj na všetky okolnosti danej veci v súlade so zásadou proporcionality a nebola zasiahnutá dôstojnosť tohto žiadateľa. V tejto súvislosti pripomenul, že členské štáty môžu v prípadoch uvedených v článku 20 ods. 4 smernice 2013/33 stanoviť iné opatrenia, odlišné od tých, ktoré sa týkajú materiálnych podmienok prijímania, ako ponechanie žiadateľa v samostatnej časti pobytového tábora alebo jeho presun do iného pobytového tábora. Okrem toho môžu príslušné orgány rozhodnúť o zaistení žiadateľa, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v tejto smernici.

Keď je žiadateľ maloletý bez sprievodu, a teda zraniteľná osoba v zmysle smernice 2013/33, vnútroštátne orgány musia pri prijímaní sankcií podľa článku 20 ods. 4 tejto smernice vo zvýšenej miere zohľadniť konkrétnu situáciu maloletej osoby, ako aj zásadu proporcionality. Tieto sankcie musia byť najmä vzhľadom na článok 24 Charty základných práv prijaté tak, že sa osobitne zohľadní najlepší záujem dieťaťa. Smernica 2013/33 okrem toho nebráni tomu, aby tieto orgány rozhodli o zverení maloletého službám alebo súdnym orgánom povereným ochranou mládeže.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106